

Jørgen Lindstrøm

1944-2024

Der findes samlere, storsamlere – og så var der Jørgen. Det var gennem en lille køb-og-salg-annonce i Sportsfiskeren eller Fisk & Fri jeg første gang havde kontakt med Jørgen. Det var i '84 eller 85, og jeg købte nogle numre af Sportsfiskeren. Det var dengang en uindbundet årgang fra 70'erne kunne koste en hundredekroneseddel, plus porto til Jylland. Et par år efter kom jeg med Jørgen ud at fiske på Furesøens vover, i hans tunge træbåd. Allerede på den tur oplevede jeg Jørgen som en meget aktiv og ivrig lystfisker, der kendte sin sø, som jeg kendte min lille å i Jylland. At det lykkedes mig at fange en sandart den dag, var således udelukkende Jørgens fortjeneste. Siden blev det til en del fisketure og det var tydeligt at Jørgen gik meget op i at fange noget, også gerne den største fisk, men ikke mere end at han altid kunne grine af sig selv, når hen blev sat til vægs.

Det gode humør og latteren var noget der fulgte Jørgen og han var ikke bange for at skille sig ud fra mængden, ja han gjorde nærmest en dyd ud af at være specielt påklædt – hvem husker ikke hans seler med målebånd på. Da vi startede de jyske auktioner, var Jørgen auktionarius, dengang med høj hat og hammer. Det var aldrig kedeligt at være Jørgens føl på auktionerne. Hans viden om grej og bøger var imponerende og så havde Jørgen en fantastisk uimponerethed og evne til at kende alle. Frækheden og latteren var afvæbnende og kunne Jørgen fange en uopmærksom byder endte vedkommende gerne med et uønsket stykke grej eller en bog til 20 kr. – til salens store moro.

Jørgen var en igangsætter og en idemand, han var ikke en der var interesseret i drift og vedtægter, så det var kun naturligt for Jørgen at lade andre drive Dansk Grejsamlerklub, efter han havde startet foreningen. Kreativiteten og skabertrangen fik frit løb hjemme i kælderen i villaen i Kirke-Hyllinge, hvor Jørgen havde et stort værksted, hvor han lavede finurligheder, der gjorde fiskeriet lettere eller sjovere. Værkstedet kom med til Sønder Felding, hvor Jørgen tilbragte sine sidste år. Søfiskeriet var skiftet ud med laksefiskeriet i Varde og Skjern å og det blev til en del fine laks, oftest taget på kondomspinner fisket opstrøms. Selvom det ikke blev til mange år ved de jyske åer, gik Jørgen til fiskeriet med vanlig grundighed og lærte både åen og grejerne at kende til perfektion.

Jørgen havde en evne til at se lyst på tilværelsen. I februar besøgte jeg ham på Gødstrup Sygehus. Selvom han sad i kørestol med højre arm og ben lammet, mente han nok han ville leve et stykke tid endnu for han var overbevist om at hverken fanden eller vorherre ville have ham. Optimismen rakte også til at han og kæresten Ruth havde planer om at flytte sammen. Dette nåede de desværre ikke.

Æret være Jørgens minde, han var i sandhed sin egen.

Steen Ellemose